

1. V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona nejprve odcitoval dikci ustanovení čl. 17 odst. 2, 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), § 12 odst. 2 a § 228 odst. 2 tr. zákoníku, jakož i § 30 odst. 1 tr. ř. Následně shledal, že z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že čin obviněného byl motivován jeho politickým přesvědčením (viz způsob provedení činu a vyjádření obviněného v průběhu trestního procesu). Uvedl, že ze zásady legální licence (čl. 2 odst. 3 Listiny) vyplývá, že každý může využívat svých ústavně zaručených práv, pokud tím nezasahuje do práv a svobod jiného subjektu. Jelikož lidské jednání může mít různorodé následky, dochází v praxi ke vzájemné kolizi základních práv a svobod. Je potom na orgánu právo aplikujícím, aby v konkrétní věci určil, v jaké míře musí ten který subjekt strpět výkon práva jiného.
2. Povídkový soubor *Vzpomínky na jednu vesnickou tancovačku* je po knihách *Snídaně na refýži* (1998) a *Dřevěný nůž* (2004) třetí kniha povídek spisovatele **Jiřího Hájíčka**. Čtenář, který se těší na zcela nové texty, však bude patrně zklamán – z patnácti povídek v souboru obsažených jsou jen tři dosud nepublikované. Místo nových textů přináší kniha tedy spíš nový kontext pro texty staré, které již (knižně či časopisecky) vyšly, čímž je aktualizuje a umožňuje, aby byly čteny novým způsobem.
3. Milí spoluobčané,
čtyřicet let jste v tento den slyšeli z úst mých předchůdců v různých obměnách totéž: jak naše země vzkvétá, kolik dalších miliónů tun oceli jsme vyrobili, jak jsme všichni šťastni, jak věříme své vládě a jaké krásné perspektivy se před námi otevírají. Předpokládám, že jste mne nenavrhli do tohoto úřadu proto, abych vám i já lhal. Naše země nevzkvétá.
4. Velké množství přirozených jazyků světa existuje ve dvou základních realizacích - mluvené a psané. Pokud jde o schopnost vyjádřit nejrůznější obsahy sdělení, různé myšlenky, jsou mluvené i psané projevy rovnocenné; v jisté míře zobecnění můžeme říci, že jednomu jazykovému systému (langue) odpovídají dva typy realizací v řeči (parole), mluvená a psaná.
5. Na Nový rok 1943 pan G. H. Bondy, prezident závodů MEAS, četl noviny jako kdykoliv jindy; přeskočil poněkud neuctivě zprávy z bojiště, vyhnul se kabinetní krizi a vyplul plnými plachtami (– protože Lidové noviny dávno již zpětinásobily svůj formát, stačily by tyto plachty i na zámořskou plavbu –) do rubriky Národního hospodáře. Zde křížoval řádnou chvíli, načež svinul plachty a nechal se kolébat sněním.

Přestylizujte tak, aby výpovědi byly stylově nepřiznakové. (Odstraňte hovorovost.)

- Ty boty, co jsem si včera koupila, už dneska nemají.
- Moc sem si všechno v životě bral.
- Ze čtyřek se stávají byty 1. kategorie.
- Ve městě je velký hlad po bytech, momentálně máme na stole moc nevyřízených žádostí.
- Z toho koukají jenom komplikace.
- Vyhlídl nám přistávací plochu, ale když jsme přiletěli, do poslední chvíle jsem uvažoval, jestli sednout nebo ne, třikrát jsem nalítával, bylo to hrozný riziko. Přístup do kotliny byl akorát z jižní strany.
- Kluci, to byl šílený průšvih, ale jinak fantastický.
- Všichni se hrnuli zpátky a leknutím ječeli.